Til að sína kunst sína á mannaráðnunum í fenskjeldt-
-unum vísunum, hefur Gálan Lóknotes Hegel Skkler: kaldjöt:

1. Skarni, Hrálfur, Bessi, Björn,
Barni, Gnjálfur, Jessi, Örn;
Sámmur, Frosti, Gnani, Gnér,
Glámmur, Þórsteinn, Hnani, Tér! —

2. Óðinn, Hallur, Friðnik, Freir,
Fróði, Gnjallur, Djöðnik, Gjeir;
Ákji, Kalli, Káni, Njáll,
Knákur, Balli, Lánus, Páll! —

1; Eimast munnta, ég til gjet,
Onnur fjölda barna sao;
Látta heiha, sem jeg set:
Sana þína Hán tao: —

2; Hall, Kár, Gjeir, Þór, Gnis, Skáld, Han,
Gnéni, Pál, Hrálf, Knák, Stir, Björn, Snéin;
Snjall, Már, Frei, Njörð, Svant, Álf, Svan,
Sveip, Ojörð, Kal, Hnák, Gnér, Odd, Steín!

Þá knað hann líka þetta umm Breiðuméni glöt-
-unarinnar, finir meðferð djöfulbannanna þar á
hannum; þó setti hann annana ifirskriptina þará.
Hann nitaði það innaná innna spjalt Ursinsstjönnu-
-fræði, sem lá þar í kafa er hann swjöðaði í allapt.
Bókin, og grimdar-liga-full-klögun, var sjeðar á
lann við Gálna, feingin sjíslanunni Sigfúsi, og hann
þessi óvið jafnanleigji, kárelbanni starkálfur lanæ-
-ins „Skúloser"!!, hærði það inni prátókallaná sína
aðspunjandi mig, með dána og djöfla nafni og fárga,
hvort þetta væri ettir mig, Jakob og þana og gjeini
höfðu, ásamt þrí ölla fólknastina á Br. méni klag-
-að Gálna og þetta umm sig, fini sjer, sem háifir dáma
ana lanæsins"!!, og þá brosti jeg, og sagði jeg efkji
annað þanað lýtandi, enn jeg hefði skrifað það með